

προς
Ε.Η.Μ.
1. Παρασκευοπούλου 4

ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ

ΘΕΜΑΤΑ ΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Έτος Γ'
Αριθ. Φύλλου 27
Φεβρουάριος
1977
ΓΡΑΦΕΙΑ:
Βερανζέρου 18
ΑΘΗΝΑΙ 102
Τηλ. 5234.602

Μιά γνώμη ΣΤΑ ΚΤΙΣΜΑΤΑ ΠΩΓΩΝΙΟΥ ΤΟ ΑΡΣΑΚΕΙΟ ΧΟΤΑΧΟΒΑΣ

Σ.Σ.: Στο μηνιαίο δελτίο της 'Ηπειρωτικής Έταιρείας' διαβάσαμε ένα σημείωμα του κ. Στάθη Λαμπρίδη που αναφέρεται στο κληροδότημα του 'Αρσάκη'. Η θέση των πραγμάτων και η

σαφήνεια του συγγραφέα μας υποχρεώνει να τα δημοσιεύσουμε, με την άδεια του στην εφημερίδα μας, γιατί πιστεύουμε ότι πρέπει να λάβουν γνώση όσοι δυνατόν περισσότεροι και ι-

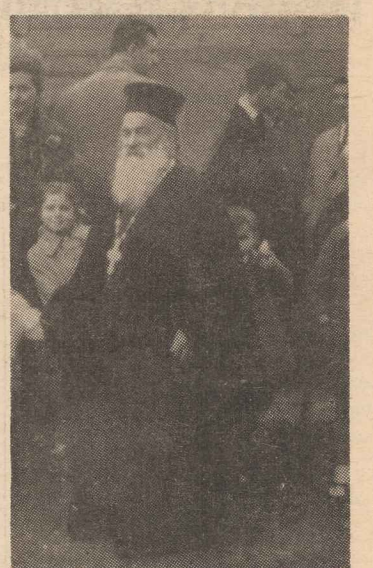
διατερά εκείνοι που είναι αρμόδιοι του θέματος. Γράφει λοιπόν ο κ. Στ. Λαμπρίδης:
Στο σημείωμά μας το καταχωρημένο στο δελτίο της 'Εταιρείας' του Δεκέμβρη το σχετικό με το νόμο 455/1976 για τα 'Εθνικά κληροδοτήματα και τη μεγάλη σημασία του για να αποδώσουν αυτά ωφέλεια στους πολλούς, για να πιάσουν τόπο από την επωφελέστερη αξιοποίησή τους, τελειώνοντας το αναφερόμενο σημείωμα επιλέγαμε για το δωρητήριο της 20ης Φεβρουαρίου 1871 του 'Απ. 'Αρσάκη και το θέλημα του δωρητή να λειτουργή έσας στο χωριό του 'Χοταχόβας' το ιδρυμένο από τον ίδιο σχολείο με δικές του δαπάνες.

Το σχολείο αυτό ωστόσο έπαυσε να λειτουργεί από το 1921, λόγω της ύπαυξης της στην 'Αλβανία'.

Στο μεταξύ η Φιλελευθέρη 'Εταιρεία 'Αθηνών, η επιφορτισμένη να φροντίσει για την άδιατάκτη λειτουργία αυτού του σχολείου, έσημειωσε τεράστιους

Η Βασιλικιώτικη Παροικία στην γιορτή της 'Υπαπαντής

Η Τσαρπαντιώτικη γιορτή για την 'Υπαπαντή του Σωτήρος που έγινε έφετος στις 6 Φεβρουαρίου, στο παρεκκλήσιο της Ριζαρίου, είχε κάτι το ξεχωριστό. Αποφικτικά γεμάτο από Βασιλικιώτες που παρακολουθήσαμε με εύλαβη καρδιά την Θεία Λειτουργία και την 'Αρτοκλασία. Δεν χωρούσε άλλους. Ξεχειλίζαμε από τις πόρτες κι' είχε γεμίσει κι' ο περίβολος ακόμα. Αυτό μας έκανε να θυμηθούμε την μεγάλη και επιβλητική 'Υπαπαντή του Βασιλικού που μας άγκαλιάζει όλους και δεν αφήνει κανέναν απ' όζω. Η Βασιλικιώτικη παροικία της 'Αθήνας είναι από τις λίγες, για να μην πούμε η μοναδική που κρατάει αυτό το ύψος έθιμο και δεν (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 3η σελίδα)

Ο ΠΑΠΑΝΩΤΗΣ! Ένα όνομα που λέει πολλά για τους Βασιλικιώτες και για τους... Κολωνάκιους!...

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

Στις 6 του Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο μας η Τακτική Γενική Συνέλευση των 'Αντιπροσώπων των 'Αδελφοτήτων που ανήκουν στη δύναμη της Πανηπειρωτικής για την εκλογή του νέου Δ.Σ. με τριετή θητεία (1977-1979).

Η προσέλευση των μελών ήταν μεγάλη όπως μεγάλο ήταν και το ενδιαφέρον τους, γεγονός που αποδείχτηκε και από τον αριθμό των, πάνω από πενήντα.

Η άφιξη, χάρις στον Πρόεδρο της Γ.Σ. κ. Μωραϊτή διαδοχικά της διεξαγωγής της συνελεύσεως άρχισε με την λογοδοσία της άποχρημνης Διοικήσεως και την έκθεση της 'Εξελεγκτικής 'Επι-

τροπής και μετά τον καθιερωμένο έλεγχο των πεπραγμένων από τους 'Αντιπροσώπους διεξήχθησαν οι αρχαιρεσίες. 'Εξελέγησαν και συγκροτήθηκαν σε σώμα οι: 'Ελευθέριος Μαντζίκας, Πρόεδρος, Νάσος Κων/νος Α' 'Αντιπρόεδρος, Διαμάντης Λεωνίδας Β' 'Αντιπρόεδρος, Δεματάκης 'Ιωάννης Γεν. Γραμματέας, Κέρως Γεώργιος Ειδ. Γραμματέας, Μαρτίνος Χρήστος Ταμίας, Τσίμης Βασίλειος 'Αναπλ. Ταμίας, Τζήμας Γεώργιος, Κομήτωρ, Μαλάρας Σπύρος Δημ. Σχέσεων, Μπουραντζής Γεώργιος, Προγραμματισμού και Μελετών, Τσοπάνης Βασίλειος 'Εφορός 'Ηπειρ. 'Εστίας (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 6η σελίδα)

ΕΝΩΣΙΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΩΝ

ΚΩΝΙΝΙΣ 1887 ΑΘΗΝΑΙ 1936 ΑΘΗΝΑΙ 1977

Αγαπητή 'Πωγωνήσια! Πώς δεν γράφεις τίποτα για το χωριό μας, το Κεράσσο; Δεν έμαθες τίποτα; Γιατί έμεις βρισκόμαστε πάντα πρωτοπόροι. Είμαστε λίγοι αλλά είμαστε δραστήριοι. Για να σιγά πω έγώ: Φέτος στο χωριό μας δεχτήκαμε τα παιδιά μας από την 'Αθήνα τέσσερις φορές. Μια όταν ήρθαν να χαράξουν το δρόμο προς το Νεκροταφείο, μια που ήρθε το Δ. Συμβούλιο για διάφορα θέματα, μια που ήρθαν όλοι για το πανηγύρι

μας και μια τον περασμένο Δεκέμβριο που ήρθαν και φύτεψαν δέντρα στους δίκτους του Τζιανιέ. Τον περασμένο 'Ιούλιο έκαναν

Συμβούλια της 'Ενώσεως Κερασοβιτών. Είμαστε σε θέση και μπορούμε να κάνουμε πολλά στον

Μια άποψη της μισής αίθουσας. Από την άλλη μεριά είναι άλλοι τόσοι.

Μιά Κεφαλοβρυσίτικη βραδυά πέρα για πέρα ΜΕ ΤΖΑΜΑΝΤΑΝΑ ΚΑΙ ΤΣΑΡΟΥΧΙ

'Έγινε κι' έφετος ο χορός των Κεφαλοβρυσιτών. Με το ίδιο κέφι και την ίδια διάθεση για γλέντι συγκεντρώθηκαν οι Κεφαλοβρυσίτες στο κέντρο 'Αρχόντισσα' στη Νέα Φιλαδέλφεια που αυτή τη φορά ήταν διακοσμημένο με μια διαφορετική ομορφιά, δηλαδή με τους θαυμάσιους πίνακες ζωγραφικής του Κώστα Κούρου που είχαν θέματα παρμένα από τη ζωή στο Κεφαλόβρυστο.

Από τον έρχομό των προσκαλεσμένων φάνηκε πως το γλέντι θα γινότανε τρικοφδερετο, γιατί στις δέκα κιόλας δεν υπήρχε

ούτε μια σπιθαμή ελεύθερος χώρος πέρα από την πίστα.

Μετά το σερβίρισμα του φαγητού και τη γερή κρασοκατάλυση άρχισε ο χορός, όπως

πάντα κατά οικογένειες, που κράτησε ως τις πρωινές ώρες της Κυριακής. Φιλόξενο και χαρούμενο το περιβάλλον, ζεστή (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελίδα)

ΟΙ ΜΕΓΓΟΥΛΙΤΕΣ Σ' ΕΝΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΜΕΓΓΟΥΛΙΤΙΚΟ ΞΕΦΑΝΤΩΝΑ

Στην πρόσκληση που έστειλε το Δ.Σ. της 'Αδελφότητας Περιστεριωτών έγραφε: «...να α-

καί ήταν πραγματικά και ξεχωριστό και Μεγγουλίτικο και ξεφαντώμα εκείνο που έγινε το Σάβ-

Τα νειάτα της Μέγγουλης στον Μεγγουλίτικο χορό.

νοίξαμε το Τριώδιο με ξεχωριστό Μεγγουλίτικο ξεφαντώμα, ως το πρωί

βατο 29 'Ιανουαρίου στην πολυτελή αίθουσα του Ξενοδοχείου ΣΤΑΝΑΕ-Υ'. 'Οργανωμένο θαυμάσιο αυτό το Μεγγουλίτικο γλέντι που παρακολούθησαμε για λίγο, μας άφησε άριστες εντυπώσεις. Στην είσοδο δημοφιλιστά-πολα της Μέγγουλης προσέφεραν στις κυρίες από ένα γαρύφαλο για καλωσόρισμα και σόσσομο το Δ.Σ. υποδεχόταν τους προσκεκλημένους τους πρόποχα και τους συνώδευσαν μέχρι το τραπέζι τους.

Με λίγα λόγια, ο Πρόεδρος της 'Αδελφότητας κ. Φάντας Στάθης έχαιρεται και ευχαρίστησε Μεγγουλίτες και φίλους της Μέγγουλης, που σε κάθε κάλεσμα του

Δ.Σ. γεμίζουν τις αίθουσες και μ' αυτό τον τρόπο δίνουν φερετά στην 'Αδελφότητα για να κάνει περισσότερες εκδηλώσεις, να αυξάνει τα έσοδα και να κάνει περισσότερα έργα στο χωριό και όπως μάθαμε, ο Πρόεδρος καταβάλλει άοκνες προσπάθειες να πετύχει κάτι καλό για το χωριό (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 6η σελίδα)

συνεστίαση στη Δροσιά και προχτές στις 23 Γενάρη έκοψαν την Πίττα και το τωρινό συμβούλιο έκλεινε την ημέρα μας έδωσε τιμητικά διπλώματα για τις υπηρεσίες που προσέφεραμε στα 40 χρόνια χωριά μας απομείκαμε μια (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 2η σελίδα)

τόπο μας αλλά χρειάζονται κάποιοι να πάρουν την πρωτοβουλία και να δείξουν δραστηριότητα. Όλοι οι Πωγωνήσιοι είμαστε νοικοκυραίιοι και καλοί πατριώτες, αλλά στα χωριά μας απομείκαμε μια (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 2η σελίδα)

ΚΟΥΜΑΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΣΤΑΝΙΑΝΗ

Στόν επίσημο Καστανιανίτικο χορό ΚΑΙ... ΓΡΑΒΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΑΝΙΤΙΚΟΣ

Κοσμοσυρρή στον ετήσιο χορό των Καστανιανιτών.

Από νωρίς άρχισε η προσέλευση κι' έτσι το γλέντι με τα κλαρίνα άρχισε κι' αυτό νωρίς.

Η χαρούμενη ατμόσφαιρα και το ζεστό περιβάλλον που γινότανε έντονο με την ζωντανή παρουσία των μελών του Δ.Σ. αύξησε το κέφι των προσκεκλημένων που κρατήθηκε άμειωτο ως το πρωί.

Συναρπαστική νύκτα που σκόρπισε ρίγη συγκινήσεως ο όλος μας ήταν τό... μπάσιμο στην αίθουσα (κατά τις εντεκάμι) μιας θορυβιζίδικης ανδρικής συντροφιάς που με τις χαρούμενες φωνές τους μας ξεσήκωσαν όλους στο πόδι και με κάποια καθυστέρηση (ώσπου να καταλάβουμε τι γίνεται) έξοπασε ένα τρελλό, νευρικό, χαρούμενο, δ α κ ρ υ ο μ ε ν ο χειροκρότημα χωρίς

τελειωμό. Είχαν έρθει από την Καστανιανή εκείνη την ώρα για να πουν το 'Χρόνια Πολλά' ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Πετρος Παπαγιάννης μ' όλο το Συμβούλιο ο κ. Β. Παπαγιάννης, ο

κ. Σπ. Τσιμενής, ο κ. Χρ. Τσαβάκος, ο φίλος μας ο Μήτσος ο Παπαγιάννης και καμιά δεκαριά άλλοι που, ως μας σκωρέρουν γιατί το 'βούρκωμα' δεν μας ά- (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 5η σελίδα)

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μεγάλη επιτυχία έσημειωσε και έφετος ο ετήσιος χορός της 'ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ' Θεσσαλονίκης που δόθηκε στις 12 Φεβρουαρίου έ.ε. στη Στρατιωτική Λέσχη.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και έφετος οι 'Ηπειρώται της Θεσσαλονίκης και οι φίλοι τους απόλαυσαν τους παραδοσιακούς χορούς,

που χορεύτηκαν χωρίς παραλλαγές από τον χορευτικό όμιλο της 'Εστίας' με συνοδεία ηπειρωτικών οργάνων ειδικώς μετακληθέντων από τα Γιάννενα.

Οι γραφικές και πλουμιστές στολές από όλα σχεδόν τα διαμερίσματα της 'Ηπείρου, που φορούσαν νέοι και νέες, θύμισαν (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 3η σελίδα)

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

«Τὰ δικά μας»

Του Κ.Θ.Β.
Στα χέρια της κρατούσε ένα σωρό παιχνιδάκια και γύριζε μέσα στο στίτι με φωνές και πηδήματα.
Ξαφικά την βλέπω να πετάει — κυριολεκτικά — ότι κρατούσε και τρέχοντας προς το μέρος μου να φωνάζει:
— Πατερούλη έλα, τρέξε, η τη-

λεόραση έχει «τα δικά μας»!
Τα όμορφα μελένια ματάκια της ήταν φωτισμένα από ανέπλωτο ένθουσιασμό και το προσώπια της έλαμπε από χαρά.
Κρατώντας μου το χέρι με οδηγώσε στο άλλο δωμάτιο, όπου η τηλεόραση παρουσίαζε Πωγωνή- (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 2η σελίδα)

Η 'Ακαδημία 'Αθηνών

Ο ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Και το Α' Βραβείο

Με συγκίνηση και υπερηφάνεια οδών 'Ηπειρώτες, αλλά και ικανοποίηση οδών μέλη της αυτής επαγγελματικής οικογένειας, δεχτήκαμε τη δίκαιη αναγνώριση του κ. Δημοσθένη Κόκκινου, ως έργατη του πνεύματος, από την 'Ακαδημία 'Αθηνών, η οποία και του απένευσε το Α' Βραβείο Δημηγέματος για τη συλλογή διηγημάτων του «Η πεδιάδα με την τέφρα».

Ο συμπατριώτης λογιτέχνης,

που είναι και έκδοτης του περιοδικού «'Ηπειρωτική 'Εστία» προσέφερε και προσφέρει πολλά τόσο οια 'Ελληνικά γράμματα, όσο και στην 'Ηπειρωτική κοινωνία, για την οποία άλλωστε η βράβευσή του αποτελεί ιδιαίτερο τίτλο τιμής.

Στον εκλεκτό συμπατριώτη δίνουμε κι' έμεις τα συγχαρητήριά μας και του εύχόμεθα πάντοτε επιτυχίες και θραύετα.

Η 'Ηπειρος και

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ

Ένα 'Ημερολόγιο

Έφ'ετος το Ταχυδρομικό Ταμειευτήριο αξίζει ιδιαίτερων έπαινων τόσο απ' όλους τους 'Ηπειρώτες, όσο κι' απ' τον καθένα που γνωρίζει να εκτιμά το όρατο και το αόρατο για το ήμερολόγιό του είναι συναρπαστικό σε τέτοιο βαθμό που λυπούμεθα εκείνους που δεν μπορούσαν να γίνουν κάτοχοι έστω και ενός. Περιλαμβάνει δώδεκα ωραίες φωτογραφίες από την 'Ηπειρο δοσμένες καλλιτεχνικά και με απόλυτο ταίριασμα της διχω-

μίας μαύρο-χρυσάφι. Οι φωτογραφίες είναι τραηγμένες από τον Ν. Κοντό και Σ. Μελετή και αποδόθηκαν, με τον παραπάνω τρόπο, με επιμέλεια του Γ. Δριζοπούλου. 'Εντυπωσιακό τό, σαν πρόλογος, ενημερωτικό σημείωμα, γραμμένο με λυρισμό και έσωτερική αντάσση, γεγονός που δείχνει το μέγεθος της επιμελημένης εργασίας.

Πιστεύουμε ότι αξίζει τον κόπο να υποδείξουμε στο Ταχυδρομικό Ταμειευτήριο να εφοδιάσει την κάθε μια 'Αδελφότητα της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας με έναν αριθμό ήμερολογίων, για να αποκτήσουν το ήμερολόγιό τους περισσότερο 'Ηπειρώτες η και να το μοιράσει με δύο υπαλλήλους του σε γιορτή της Πανεπειρωτικής. 'Επειτα ως μη ξεχνά το Τ.Τ. ότι οι περισσότεροι 'Ηπειρώτες, έχουν κι' από ένα... διδλιάρδι του. 'Ας αποκτήσουν κι' ένα καλαίσθητο ήμερολόγιο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΙΩ. ΤΖΑΚΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Γραφείον: Ναυαρίνου 17
(3ος όροφος)
Τηλ. 36.22.844 (9 π.μ.—2 μ.μ.)
36.31.751 (7—9 μ.μ.)

ΜΑΡΘΑ Π. ΛΕΝΗ
έξ 'Αγ. Μαρίνης
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Μαυροκορδάτου 5
Τηλ. 36.22.470
Τηλ. οικίας 22.79.92
ΑΘΗΝΑΙ

Πωγωνήσια

Μηνιαία τοπικιστική 'Εκδοσις
'Ακριτικής 'Ηπειρου
(Δ)νοεις συμφ. τή Νόμψ
'Ιδιοκτήτης - 'Εκδότης
ΔΗΜ. ΒΑΣΑΓΙΑΝΝΗΣ
Βερανζέρου 18, 'Αθήναι 102
Τηλ. 52.34.602

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΜΕΛ. ΖΩΡΖΟΣ
Μεσολογίου 17
Τηλ. 36.11.372

'Ετήσιαι Συνδρομαί
'Ιδιωτών δρχ. 150
Κοινοτήτες Δωρεάν
'Αδελφότητες δρχ. 200
Ν.Π.Δ. & Ι.Δ. » 1.000

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ — ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

ΤΙΤΗ Γ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ

Τραπεζαρία — Κρεβάτοκάμαρα — Σαλόνια
Σύνθετα — Σκρίνια κλπ
Κατάστημα 1ον: 'Αντ. Θεοχάρη 42 - Πειραιεύς
Τηλ. 45.28.692
Κατάστημα 2ον: Μακεδονίας 52, 'Αγ. Σοφία
Πειραιεύς - Τηλ. 404.907
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ
Παρέχονται εύκολα πληρωμή

ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ — ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΕΠΙΠΛΑ ΗΛΕΚ. ΣΥΣΚΕΥΑΙ
ΕΥΛΑΝΗ ΙΖΟΛΑ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΤΗΛΕΦ. 32.17.803
8—9 Π.Μ.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΠΛ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ 1 ΤΗΛ. 32.44.847
4ος ΟΡΟΦΟΣ 32.19.745
ΩΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ε Ξ Υ Π Η Ρ Ε Τ Η Σ Ι Σ

ΕΝΩΣΗ ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΩΝ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα)
νάχα έμεις οι γερόντοι, που δεν μπορούμε να κινηθούμε. 'Εσείς οι νέοι απ' αυτού, φροντίστε για τον τόπο μας και δεν θα βρεθίτε ζημιωμένοι. Στα χω-

Ο κ. 'Αρ. Τζαβέλας παραδίδει στον κ. Γ. Κ. Λιάγκο το τυχερό νόμισμα που έβρεσε στον Προφ. 'Ηλία του χωριού για να το πάει στο χωριό.

ριά μας, όπως τώρα ξεκουραζόμαστε έμεις οι γερόντοι, νάρεστε κι' εσείς να ξεκουράζεστε όταν παίρνετε τις άδειές σας απ' τις δουλειές σας, έστω τις λίγες αυτές μέρες, και θα ιδίτε τον εαυτό σας πολύ διαφορετικό.

Μία χαρά τα λές Μπάριμα - Γιώργη αλλά έμεις ότι μαθαίνουμε και για το Κεράσοδο και για όλα 'χωριό!.

Η Ένωσις των 'Απανταχού Κερασοβιτών
για τον έορτασμό των 100 χρόνων από την
ίδρυση της (Κών)λις 1877 όργάνωσε μία
Κερασοβιτική

Τόν περασμένο μήνα οι Κερασοβίτες συγκεντρώθηκαν σε μία αίθουσα του ξενοδοχείου «Γαλαξίας» κι' έκοψαν την πίτα τους. Ζεστή και φιλόξενη η ατμόσφαιρα, ευγένεια και πολιτισμός, χαρούμενη διάθεση και αυθόρμητοι, ήταν τα βασικά χαρακτηριστικά

Τα δυο τυχερά φλουριά έπρεσαν: το ένα στον Προφ. 'Ηλία του Χωριού και το παρέλαβε ο Μπάριμα - Γιώργης ο Λιάγκος ('Εκκλησιαστικός 'Επίτροπος) που ήταν έδώ εκείνες τις μέρες και το άλλο στον κ. Χρ. Γκίλα. Στην φωτογραφία παρουσιάζονται από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου κ.κ. Παύλο Τζαβέλα, 'Αρ. Τζαβέλα, Δημ. Γ. Λιάγκο και Λάμπρο Βέτσα.

αυτής της συγκεντρώσεως, δεί- Και η συνέχεια από τον Μπάριμα - Γιώργη:

«'Ας σου γράψω και λίγα δικά μας τώρα που δεν έχουν ένδιαφέρον για τους πολλούς αλλά για κόττα και πέ μου: Βάζω τίτλο. ΔΥΟ ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ — ΕΝΑ ΓΑΛΕΝΤΙ ΠΑΛΗΟΚΑΠΡΙΣΙΟ

Έτσι γράψε: ο Μπάριμα - Γιώργης ο Λιάγκος πώς γράφει από το Κεράσοδο:

(Σά διήγημα) «Πριν 66 χρόνια γεννήθηκε ο Γιάννης, αγόν 'Αγιο - Γιώργη τον Νεομάρτυρα, βαπτίστηκε και πήρε το όνομά Του. Το 1975 στις 23 Αυγούστου γεννήθηκε ο τρίτος κατ' σειρά Γεώργιος ο Νεομάρτυς (του τρίτου γιου μου) ο οποίος παίρει ακριβώς τ' όνομα μου Γ.Κ. Λιάγκος. Ο γιος μου ο Κώστας το έταξε να το βαπτίσει στον 'Αι-

φότητα οδών μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων από το 1936 που άνασυστήθηκε η Ένωσις στην 'Αθήνα ως τα σήμερα.

Έτσι άπένευσαν Τιμητική Πλακέτα στον κ. Θεοδ. Πάσκο για τις πολλές υπηρεσίες που έχει προσφέρει στο Κεράσοδο και Τιμητικά Διπλώματα σε όσους διετέλεσαν μας της Κομητείας της Θεοδόκου την τοδς Κερασοβίτες και για την οποία άξιζον θερμά συγχαρητήρια.

Μετά το κόψιμο της πίτας προσεφέρθηκαν αναψυκτικά και μετά από μία σύντομη ενημέρωση των

τα χωριά μας, το γράφομε. 'Αρα δεν τα μαθαίνουμε όμως; Βλέπεις δεν φτάνομε για να έχουμε οργανωμένο δίκτυο ανταποκρίσεων κι' έτσι γράφομε ότι δοδν τα δυο μας μάτια κι' ότι ακούφουν τα δυο αυτιά μας αλλά σιγά-σιγά θα αποκτήσουμε γνωριμίες και θα τα μαθαίνουμε όλα η μάλλον όσο γίνεται περισσότερα. Διάβασε τώρα τι είχαμε άρχεισι να γρά-

Ο Μήσιος ο Λιάγκος στον... Μήσιον τον Λιάγκο άπονέμει το Τιμητικό Διπλώμα.

φωμε πριν μας... φέρεις το γράμμα σου (για να λέμε και την αλήθεια. Το γράμμα μας τόφρες στο γραφείο, δεν τόστειλες από 'Α-

Οι 'Ηπειρώτες είναι οι καλύτεροι κλαρινιτζήδες, και, μα το Δία, το έχουν μάθει σ' όλη την 'Ελλάδα αυτό το μυστικό και δείχνουν τη θωρία τους στην τηλεόραση (και το κλαρίνο τους) της τέχνης των τεχνικών οργανοπαίκτων οι κληρονόμοι. Είναι καλοί τεχνίτες, δεν λέω, αλλά μόνο ο άνθρωπος μας, με τα τακίμια του, άνταρμένος με το Βοϊδομάτι και το Σαραντάπορο, θάλασσα πεντακάθαρη, μεγάλο, ποτάμι, μπαίνει στο 'Αλβανικό.

Όντας «καλιτέγγης» έκτιμωσε προηπώνως την ομορφιά του τοπίου. 'Αλλά η ομορφιά πληρώνεται και τον πήρε η νύχτα. Παρά ταύτα ήταν Γενναίικο το φεγγάρι και παγωμένο το χιόνι. 'Αποφάσισε, λοιπόν, να γυρίσει στο σπίτι του περνώντας από τη Γκρίκα.

Τα στενά της Γκρίκας τα κρατάς με δυο πολυδάλα και πολλά είναι. Και αυτός είχε ντουφέκι (και κλαρίνο). Τι να φοβήθης;

«Τα δικά μας» (ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα)

«Ελα τώρα, μου είπες, να χορεύω. Κι' εγώ, (... τραβάτε με κι' ως κλαίω) δεν της χάλασα το χατήρι. Είναι δεν είναι τεσεραμίσις χρονιά και στο άκουσμα «τάν δικά μας», αντιδρά, λες και γεννήθηκε δίπλα στο κλαρίνο και στο ντέφι!

Λατρεύουμε έμεις «τα δικά μας», γιατί περάσαμε στο χωριό — μία ζωή και ο ρυθμός από το ντέφι

κε ο έγγονός μου) με το ίδιο πούλιαν που θροσκόταν στο χωριό κατέβηκαμε ο Γιάννης βαπτίστηκε το παιδί στον 'Αι - Γιώργη (στην Πλατεία Πάργης) όπου έπηρε και αυτός το όνομα του Νεομάρτυρα, συνάμα και του παππού, γυρίσαμε στο χωριό μας το Κεράσοδο όπου, στην έκκλησιά μας την Κοίμησι της Θεοδόκου, είχε γίνει η άλλη βάπτιση της κόρης του Βασιλείου Π. Πάσκου που πήρε το όνομα Βαρβάρα και οι προσκαταμένοι από τις δυο βαπτίσεις και χωριανοί και ξένοι άδοι έρέθηκαν περί τα 270 άτομα φάγαμε, έπιασε όπως την προηγούμενη μέρα στο Πανηγύρι κάτω απ' τα ίδια γέρεκα δένδρα της έκκλησίας μας και άρχισε το γλέντι που κράτησε ως άργά. 'Ολα τα έδεσα, φαγοπότια και φρούτα και κρασιά τα πρόσφεραν οι γονείς των παιδιών που βαπτίστηκαν. Με τις εύχές μας να ζήσουν τα παιδιά τους και οι χαρές τους, στον τόπο τους πάλι να γένουν.

Ο Γιωργάκης γιορτάζει στις 17 'Ιανουαρίου!

Γιώργη ο Γιάννης και μία σύμπωση να θρεθούν στην βάπτιση φάγαμε, έπιασε όπως την προηγούμενη μέρα στο Πανηγύρι κάτω απ' τα ίδια γέρεκα δένδρα της έκκλησίας μας και άρχισε το γλέντι που κράτησε ως άργά. 'Ολα τα έδεσα, φαγοπότια και φρούτα και κρασιά τα πρόσφεραν οι γονείς των παιδιών που βαπτίστηκαν. Με τις εύχές μας να ζήσουν τα παιδιά τους και οι χαρές τους, στον τόπο τους πάλι να γένουν.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΙ ΛΥΚΟΙ

Τοῦ ΘΕΟΦ. ΤΣΕΛΙΟΥ

Όργανοπαίκτης όντας και κυνηγός, άλάνιζε το Πωγωνί, χειμώνα - καλοκαίρι, με το κλαρίνο, οπασμένο σ'α δυό, χωμένο σ'η μέσα τόση του σακκακιού η της καταλιγωμένης κλαίνης και το δίκανο κρεμασμένο ζερβά. 'Επαιζε σε γάιους και ντουφέκιζε σ'το κατά περίπτωση και κατά σύμπτωση κυνήγι κι' άφου τα μεγαλύτερα ψέμματα λέγονται πριν το γάμο και μετά το κυνήγι, είχε συχνά την ευκαιρία να συγυρίζη την αλήθεια. 'Η αλήθεια, όμως, είναι πεισματάρα, λένε οι σοφοί, ξεπεύεται εκεί που δεν την περιμένεις, πρδ παντός όταν είσαι άνέτοιμος για ύποδοχή της, όπως ξεπεύεται ο λαγός όταν έου έχεις το ντουφέκι στην πλάτη και τα χέρια σ'ης τόσες. 'Ομως — θα μου σμειώνει κάποιος — ο Βηροσιάντης κυνηγός είχε μεν το όπλο κρεμασμένο σ'α ζερβά, άλλ' όταν του ξεπεύαίτηκεν ο λαγός απ' τη βατιά και όταν του ξεπύδωσε — σόγχρονα — κι' ο άλλος, ο μωσζώντανος, απ' τη θούρια (το σασκίδιο, δηλαδή), για να το σκάσει, τότε, έ, τότε «μπάμ τον έλα μπροστά, σέκο, μπάμ τον έλα — με άναποδο ψαλίδι — π'ω — σέκο — κι' άς είναι όσο θέλει η αλήθεια πεισματάρα».

Οι 'Ηπειρώτες είναι οι καλύτεροι κλαρινιτζήδες, και, μα το Δία, το έχουν μάθει σ' όλη την 'Ελλάδα αυτό το μυστικό και δείχνουν τη θωρία τους στην τηλεόραση (και το κλαρίνο τους) της τέχνης των τεχνικών οργανοπαίκτων οι κληρονόμοι. Είναι καλοί τεχνίτες, δεν λέω, αλλά μόνο ο άνθρωπος μας, με τα τακίμια του, άνταρμένος με το Βοϊδομάτι και το Σαραντάπορο, θάλασσα πεντακάθαρη, μεγάλο, ποτάμι, μπαίνει στο 'Αλβανικό.

Όντας «καλιτέγγης» έκτιμωσε προηπώνως την ομορφιά του τοπίου. 'Αλλά η ομορφιά πληρώνεται και τον πήρε η νύχτα. Παρά ταύτα ήταν Γενναίικο το φεγγάρι και παγωμένο το χιόνι. 'Αποφάσισε, λοιπόν, να γυρίσει στο σπίτι του περνώντας από τη Γκρίκα. Τα στενά της Γκρίκας τα κρατάς με δυο πολυδάλα και πολλά είναι. Και αυτός είχε ντουφέκι (και κλαρίνο). Τι να φοβήθης;

«Τα δικά μας» (ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα)

«Ελα τώρα, μου είπες, να χορεύω. Κι' εγώ, (... τραβάτε με κι' ως κλαίω) δεν της χάλασα το χατήρι. Είναι δεν είναι τεσεραμίσις χρονιά και στο άκουσμα «τάν δικά μας», αντιδρά, λες και γεννήθηκε δίπλα στο κλαρίνο και στο ντέφι!

Λατρεύουμε έμεις «τα δικά μας», γιατί περάσαμε στο χωριό — μία ζωή και ο ρυθμός από το ντέφι

κε ο έγγονός μου) με το ίδιο πούλιαν που θροσκόταν στο χωριό κατέβηκαμε ο Γιάννης βαπτίστηκε το παιδί στον 'Αι - Γιώργη (στην Πλατεία Πάργης) όπου έπηρε και αυτός το όνομα του Νεομάρτυρα, συνάμα και του παππού, γυρίσαμε στο χωριό μας το Κεράσοδο όπου, στην έκκλησιά μας την Κοίμησι της Θεοδόκου, είχε γίνει η άλλη βάπτιση της κόρης του Βασιλείου Π. Πάσκου που πήρε το όνομα Βαρβάρα και οι προσκαταμένοι από τις δυο βαπτίσεις και χωριανοί και ξένοι άδοι έρέθηκαν περί τα 270 άτομα φάγαμε, έπιασε όπως την προηγούμενη μέρα στο Πανηγύρι κάτω απ' τα ίδια γέρεκα δένδρα της έκκλησίας μας και άρχισε το γλέντι που κράτησε ως άργά. 'Ολα τα έδεσα, φαγοπότια και φρούτα και κρασιά τα πρόσφεραν οι γονείς των παιδιών που βαπτίστηκαν. Με τις εύχές μας να ζήσουν τα παιδιά τους και οι χαρές τους, στον τόπο τους πάλι να γένουν.

Ο Γιωργάκης γιορτάζει στις 17 'Ιανουαρίου!

Γιώργη ο Γιάννης και μία σύμπωση να θρεθούν στην βάπτιση φάγαμε, έπιασε όπως την προηγούμενη μέρα στο Πανηγύρι κάτω απ' τα ίδια γέρεκα δένδρα της έκκλησίας μας και άρχισε το γλέντι που κράτησε ως άργά. 'Ολα τα έδεσα, φαγοπότια και φρούτα και κρασιά τα πρόσφεραν οι γονείς των παιδιών που βαπτίστηκαν. Με τις εύχές μας να ζήσουν τα παιδιά τους και οι χαρές τους, στον τόπο τους πάλι να γένουν.

Οι Λύκοι έχουν άποφασίσει πολ- λές φορές να γίνουν πολιτομήνα ζωα, αλλά δεν τα κατάφεραν. Δεν μπόρεσαν να συμβιβαστούν. Κατέβαινε, λοιπόν, το λυκοκοπάδι πρδς το στενό της Γκρίκας, όταν ο κλαρινιτζής ανέβαινε. Είχε ο καλλιτέχνης κατ'α πολυ περσσει το ύψος της Διπαλίτσας, όταν οι Λύκοι του ρίχτηκαν. Και έδω άρχίζει το γούστο του διαδούλου.

Ο όργανοπαίκτης θυμήθηκεν ότι σ'το ντουφέκι του (και σ'τη φυσικοθήκη) έχει φυσέκια μόνο με οκάγια λαγού (γελάν με κάτι τέτοια οι Λύκοι), αλλά θυμήθηκε και το ότι η μουσική εξημερώνει τα θηρία. Τράβηξε το κλαρίνο, το σόνδεσε και άρχισε να παίζει το «σέκο Μαριώ μου από τη γή». Σηκώθηκαν, τότε, προβάλλοντας τα μπροστινά ποδάρια, οι Λύκοι, ακούμπησαν στους χιονισμένους δρόνους κορμούς και άρχισαν να άκουνε με συγκίνηση και με κατάνυξη τη μουσική του «ψηλλού έπιπέδους».

Ένας βοσκός, που άργοπορημένος γυρίζεν, άκουσε, τέτοια ώρα και σε τέτοιο τόπο, το κλαρίνο και ανατρίχιασε.

«Σωτικά!», μουρμούρισε. 'Όταν πλησίασε και άντίκρυσε τη σκηνή, καθάρη και ξάστερη σ'το φως του φεγγαριού και τον όργανοπαίκτη — γνωστό του — να το «λέη» και τους Λύκους να άκούνε, πίστεψε σε δοκιμαστικές σκηνές για άποκηρύτικη μωσακάτα. 'Οσα έβλεπε και άκουσε ήταν αληθινά.

'Αλλά, νά, έκει, μπροστά του, ένας άγριος Λύκος θγαίνει από το δάσος και χωρίς να συγκινηθί από τη μουσική, όρμιαει και τσαλακώνει τον όργανοπαίκτη. Οι άλλοι Λύκοι δεν πρόλαβαν να άντιδράσουν. Μόνο γύρισαν μεταξύ τους και είπαν:

«Τήν έκαμε πάλι τη βλακεία του ο κουφός».

Μισοπεθαμένο, από τα δόντια του Λύκου, τον έσωσε ο βοσκός.

Από τότε ο κλαρινιτζής έχει πάθει φοβία. Πήρε τη γυναίκα του και ήρθε στην 'Αθήνα. Τώρα είναι γέρος πιά. Προχθές ξύπνησε τη γρηά του τρεις φορές, τη νύχτα και τη πρωτοσε άν το δωμάτιο του λουτρού τους έχει πόρτα και φως που άνοιγοκλείνουν αυτόματα.

«Όχι», του άπάντησε άγανακτισμένη η γριά. «Σου το έαναλέω: 'Οχι. Δεν άνοιγοκλείνουν αυτόματα η πόρτα και το φως του λουτρού». Και ο γέρος σιγομουρμούρισε: «Νά με πάρη ο διάολος και να με σπρώξει. Πάλι σ'το ηλεκτρικό ψυγείο κατούρησα».

'Αθήνα Φλεβάρης 1977

Θ. ΤΣΕΛΙΟΣ

«Τα δικά μας»

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα)

«Ελα τώρα, μου είπες, να χορεύω. Κι' εγώ, (... τραβάτε με κι' ως κλαίω) δεν της χάλασα το χατήρι. Είναι δεν είναι τεσεραμίσις χρονιά και στο άκουσμα «τάν δικά μας», αντιδρά, λες και γεννήθηκε δίπλα στο κλαρίνο και στο ντέφι!

Λατρεύουμε έμεις «τα δικά μας», γιατί περάσαμε στο χωριό — μία ζωή και ο ρυθμός από το ντέφι

κε ο έγγονός μου) με το ίδιο πούλιαν που θροσκόταν στο χωριό κατέβηκαμε ο Γιάννης βαπτίστηκε το παιδί στον 'Αι - Γιώργη (στην Πλατεία Πάργης) όπου έπηρε και αυτός το όνομα του Νεομάρτυρα, συνάμα και του παππού, γυρίσαμε στο χωριό μας το Κεράσοδο όπου, στην έκκλησιά μας την Κοίμησι της Θεοδόκου, είχε γίνει η άλλη βάπτιση της κόρης του Βασιλείου Π. Πάσκου που πήρε το όνομα Βαρβάρα και οι προσκαταμένοι από τις δυο βαπτίσεις και χωριανοί και ξένοι άδοι έρέθηκαν περί τα 270 άτομα φάγαμε, έπιασε όπως την προηγούμενη μέρα στο Πανηγύρι κάτω απ' τα ίδια γέρεκα δένδρα της έκκλησίας μας και άρχισε το γλέντι που κράτησε ως άργά. 'Ολα τα έδεσα, φαγοπότια και φρούτα και κρασιά τα πρόσφεραν οι γονείς των παιδιών που βαπτίστηκαν. Με τις εύχές μας να ζήσουν τα παιδιά τους και οι χαρές τους, στον τόπο τους πάλι να γένουν.

Γιώργη ο Γιάννης και μία σύμπωση να θρεθούν στην βάπτιση φάγαμε, έπιασε όπως την προηγούμενη μέρα στο Πανηγύρι κάτω απ' τα ίδια γέρεκα δένδρα της έκκλησίας μας και άρχισε το γλέντι που κράτησε ως άργά. 'Ολα τα έδεσα, φαγοπότια και φρούτα και κρασιά τα πρόσφεραν οι γονείς των παιδιών που βαπτίστηκαν. Με τις εύχές μας να ζήσουν τα παιδιά τους και οι χαρές τους, στον τόπο τους πάλι να γένουν.

«Ελα τώρα, μου είπες, να χορεύω. Κι' εγώ, (... τραβάτε με κι' ως κλαίω) δεν της χάλασα το χατήρι. Είναι δεν είναι τεσεραμίσις χρονιά και στο άκουσμα «τάν δικά μας», αντιδρά, λες και γεννήθηκε δίπλα στο κλαρίνο και στο ντέφι!

Λατρεύουμε έμεις «τα δικά μας», γιατί περάσαμε στο χωριό — μία ζωή και ο ρυθμός από το ντέφι

κε ο έγγονός μου) με το ίδιο πούλιαν που θροσκόταν στο χωριό κατέβηκαμε ο Γιάννης βαπτίστηκε το παιδί στον 'Αι - Γιώργη (στην Πλατεία Πάργης) όπου έπηρε και αυτός το όνομα του Νεομάρτυρα, συνάμα και του παππού, γυρίσαμε στο χωριό μας το Κεράσοδο όπου, στην έκκλησιά μας την Κοίμησι της Θεοδόκου, είχε γίνει η άλλη βάπτιση της κόρης του Βασιλείου Π. Πάσκου που πήρε το όνομα Βαρβάρα και οι προσκαταμένοι από τις δυο βαπτίσεις και χωριανοί και ξένοι άδοι έρέθηκαν περί τα 270 άτομα φάγαμε, έπιασε όπως την προηγούμενη μέρα στο Πανηγύρι κάτω απ' τα ίδια γέρεκα δένδρα της έκκλησίας μας και άρχισε το γλέντι που κράτησε ως άργά. 'Ολα τα έδεσα, φαγοπότια και φρούτα και κρασιά τα πρόσφεραν οι γονείς των παιδιών που βαπτίστηκαν. Με τις εύχές μας να ζήσουν τα παιδιά τους και οι χαρές τους, στον τόπο τους πάλι να γένουν.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡ. ΕΣΤΙΑΣ ΘΕΣ)ΚΗΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα) ο πόνος που ένοιωθαν κι αυτοί που έφευγαν κι αυτοί που έμειναν γινόνταν κλάμμα, το κλάμμα

Χορευτικό στιγμιότυπο από τον χορό της Ηπειρ. Έστιας Θεσ)ικής.

νάχωρα, τότε που αναγκάζονταν να πάρουν το δρόμο της ξενιτιάς για ένα καλύτερο μέλλον και που

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΕ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ

Από το Υπ. Οικονομικών, δι-ετέθησαν διάφορα ποσά, για την ενίσχυση Κοινοτήτων και Ίδρυ-μάτων. Δηλαδή, από 10.000 δρχ. για κοινωνική εργασία στις Κοινό-τητες: Χαραυγής, Κρυονερίου, Άρσας, Δρυμάδων και Δημοκρίτου.

10.000 δρχ. για έπισκευή του Ι.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου "Α-νω Ραβενίων, 25.000 δρχ. στην Κοινότητα Σιταριάς, 20.000 δρχ. για ενίσχυση απόρων μαθητών του Οικοτροφείου Βούρμπανης, 20.000 δρχ. για έπισκευή του Κοινοτικού Καταστήματος Ζί-της και 20.000 δρχ. για την δη-μοτική ύδρευση του Δήμου Κο-νίτης.

τραγοῦδι και το τραγοῦδι χορός, και έπροβλήμασαν τη νέα γενιά που οι σημερινές συνθήκες ζωής κοντεύουν να την αποξενώσουν από τα Ηπειρωτικά ήθη και έθι-μα.

Τόση ζωηρή έντύπωση άφησε ο χορευτικός Όμιλος, ώστε παρε-κλήθη να χορέψη και εις τον χο-ρόν του Βυζαντινού Άθλητικού Όμιλου (Β.Α.Ο.), που έδιδετο το ίδιο βράδυ εις Άλλην αίθουσαν της Στρατιωτικής Δέοσης, όπου και εκεί απέσπασε τον θαυμασμόν και τα ένθουσιώδη χειροκροτήμα-τα.

Τόν χορόν έτήμησαν δια της πα-ρουσίας των ό Νομάρχης Θεσσα-λονίκης κ. Κ. Πυλαρινός, ό Διο-ικητής του Γ' Σώματος Στρατού και ή κ. Κ. Κρητικού, ό Διοικη-τής της 20ής Μεραρχίας Τεθωρα-κιμένων και ή κ. Δ. Μακρίδη, ό Διοικητής της 1ης Μεραρχίας και ή κ. Βίμπλη, ό Άστυνομικός Διευθυντής Θεσσαλονίκης και ή κ. Χ. Σακελλάρη ως και πλήθος Ηπειρωτών της Θεσσαλονίκης και φίλοι της "Ηπειρού".

Η Βασιλικιώτικη γιορτή

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα) ξεχνάει την ήμερα της γιορτής της Κεντρικής Έκκλησιās του χωριού μας, όπου κάποτε γένον-ταν το μοναδικό χειμωνιάτικο Πα-νηγύρι της περιοχής.

Όλοι οι Βασιλικιώτες χωρίς να μάς είδοῦν κανέναν και

οι τοῦ μεθόδου της "Ηπ. Έ-ταιρείας χαρήκαμε στην αίθουσα της Αρχαιολογικής Έταιρείας, μια θαυμάσια όμυλία του κ. Άρ. Πανώτη με θέμα: "Α θ η ν α γ ό ρ α ς ό Α", ό Πα τ ρ ι -ά ρ χ η ς τ η ς έ ν Χ ρ ι -σ τ ῶ Έ λ π ῖ δ ο ς. Έπειδή ο' δλους μας είναι γνωστή ή προ-σωπικότητα και θαυμαστό το έργο του Μεγάλου Συμπατριώτη μας, Άλλά και έπειδή τα όσα μάς έξι-στόρησε ό κ. Άρ. Πανώτης (κα-θηγητής Θεολογίας, Άρχων Μέ-γας Έρομνήμων του Οικουμενι-κού Πατριαρχείου) είναι τόσο ση-μαντικά και άναγκαία να γίνουν γνωστά στο ευρύτερο κοινό, πα-ράκαλέσαμε να μάς παραχωρηθή το κείμενο για δημοσίευση. Έτσι ο' προσεχές φύλλο μας και μετά την άπομνημοσύνη της όμι-

Ό Γιάννης ό Τρόκας σ έ ρ ε ι το χορό κι' ό Νάσιό-Γκούμας του κρατάει το μονήλι σε παλαι ότερη εκδήλωση στην Ριζάρειο.

χωρίς να μάς καλέση κανέναν, άς πούμε ή "Αδελφότητά μας, την πρώτη Κυριακή μετά την Ύπα-παντή (2 Φεβρουαρίου) θα ξεκι-νήσουμε να πάμε να εκκλησια-

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΑΝΩ ΡΑΒΕΝΙΩΝ

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ,

Γενομένων άρχαιρεσιών, δια την ανάδειξιν του Διοικητικού Συμ-βουλίου και της Έξελεγκτικής Έ-πιτροπής, κατά την Γενικήν Συ-νέλευσιν της 9ης Ίανουαρίου 1977, της "Αδελφότητος "Ανω Ρα-βενίων, έξελέγησαν οι κάτωθι:

Διά μέν το Διοικητικόν Συμ-βούλιον, μετά την συγκρότησίν του εις Σώμα.

- 1) Τσολάκης Χαρίλαος Πρόεδρος
- 2) Στογιάννης Άντ. Γεν. Γραμμ.
- 3) Βακάλης Φρίξος, Ταμίας
- 4) Λαζόπουλος Ίωάννης Μέλος
- 5) Τσάτσος Κων)νος, Μέλος.

Διά δέ την Έξελεγκτικήν Έ-πιτροπήν:

- 1) Σιάκος Άριστοκλής
- 2) Οικόνδμος Σταύρος
- 3) Βακάλης Νικόλαος.

κόρης με γ α λ η ς καμιά-νας της Έκκλησιās μας, με τον χαρακτηριστικά δικό της ήχο, που όμοιος και τόσο άπόκοσμος δεν ύ-πάρχει σε κανένα Άλλο μέρος του κόσμου! Τί Άλλο καλλίτερο κά-λεσμά θέλωμε!

Έφέτος, που βοηθοῦσε κι' ό καιρός, ή συγκέντρωσή μας ξε-πέρασε κάθε προηγούμενο και, παρ' ότι δεν είχαμε κλαρίνα, ζ-πως τις Άλλες χρονιές, κανέναν μας δεν ήθελε να φύγη.

Τό Δ.Σ. της "Αδελφότητός μας, μάς δεξιώθηκε προσφέροντας πο-τά και γλυκά και μάς ένημέρωσε σχετικά με τα θέματα που πρέπει να μάς άπασχολήσουν όλους.

«Χ»

Σ.Σ.: Εύχαριστούμε τον γνω-στό - άγνωστο (τόν βαφτίσαμε «Χ»), που σάν έδρε ότι άπουσιάζ-αμε από την Ριζάρειο, μάς έ-στειλε αυτή την μικρή άνταπόκρι-σι. Έπίσης τον εύχαριστούμε για όλα όσα μάς γράφει και θα τα γράψωμε σε Άλλο φύλλο. Για χάρη του ψάξαμε και θρήκαμε δυο φωτογραφίες από παλαιότερες εκ-δηλώσεις στον ίδιο χώρο, ίσως κι' από την ίδια μέρα, και τις βάλα-με μέσα στο κείμενο.

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

Άπό τον κ. Άρ. Πανώτη

Με την γνωστή όργάνωση και την μεθοδικότητα της "Ηπ. Έ-ταιρείας χαρήκαμε στην αίθουσα της Αρχαιολογικής Έταιρείας, μια θαυμάσια όμυλία του κ. Άρ. Πανώτη με θέμα: "Α θ η ν α γ ό ρ α ς ό Α", ό Πα τ ρ ι -ά ρ χ η ς τ η ς έ ν Χ ρ ι -σ τ ῶ Έ λ π ῖ δ ο ς. Έπειδή ο' δλους μας είναι γνωστή ή προ-σωπικότητα και θαυμαστό το έργο του Μεγάλου Συμπατριώτη μας, Άλλά και έπειδή τα όσα μάς έξι-στόρησε ό κ. Άρ. Πανώτης (κα-θηγητής Θεολογίας, Άρχων Μέ-γας Έρομνήμων του Οικουμενι-κού Πατριαρχείου) είναι τόσο ση-μαντικά και άναγκαία να γίνουν γνωστά στο ευρύτερο κοινό, πα-ράκαλέσαμε να μάς παραχωρηθή το κείμενο για δημοσίευση. Έτσι ο' προσεχές φύλλο μας και μετά την άπομνημοσύνη της όμι-

λίας, έλπίζωμε οι άναγνώστες μας να έχουν την χαρά να μάθουν πο-λλά για την κορυφή της Όρ-θοδοξίας και του Χριστιανικού Κόσμου, τον Οικουμενικό Πατρι-άρχη Άθηναγόρα τον Α', (...με-ταξύ των Ταγών των Έκκλησιών... και, φέρεται την σφραγίδα του ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ!), το πέραςμα Του όποιου από τη ζωή, άπέρ-ανεξίτηλα σημάδια έργου άναγνώ-ρισμένου παγκόσμιου. Έρείς, μα-ζί με τους Βασιλικιώτες Άχιλ. Άλεξιάδη, Νικ. Σπύρου, Λάμπρο Μπινάρη, Άχιλ. Παπαδόπουλο, Βασ. Μπέτζιο μετά της μνηστής του όιδος Κάριτου, Σωτ. Μπέ-τζιο κ.ά. χαρήκαμε εκείνη την ή-μερα τη ζεστή φωνή Του και εί-δαμε τη γλυκειά Βιβλική Μορφή σε άνέκδοτες φωτογραφίες, όπως εκείνη, που ρίχνει στο πρόσωπό Του νερό από το Βοϊδομάτι.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΙΩΝ - ΖΑΒΡΟΧΙΩΝ - ΧΡΥΣΟΔΟΥΛΙΩΝ

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ,

Τό Δ.Σ. της εν Άθήναις "Α-δελφότητος Μαυροπουλιών - Ζα-βροχιών - Χρυσοδουλιτών "Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ" ΗΠΕΙΡΟΥ

Εύχαριστεί

όλα τα μέλη, τους Συγκωριανούς και φίλους αυτής δια την άθρόα συμμετοχή τους εις τον γενόμε-νον χορόν της 12ης Φεβρουαρίου 1977.

Τά όρασια και ένθαρρυντικά λό-για τα όποια άκούσθηκαν δια την έπιτυχίαν του χορού άξίζουν να άποδοθούν εις όλους αυτούς τους όποιους έλαβον μέρος με οιονδή-ποτε τρόπον και δι ήλικόν, και ήλικόν.

Άρκετα από τα μέλη, τους Συγ-χωριανούς και φίλους της "Αδε-λφότητος που άπουσίαζαν από το χορό δια λόγους άνω της θελήσε-ως των συμπαραστήσαν εις τον χορό ήλικα.

Συγκεκριμένα προσέφερον ό κ.

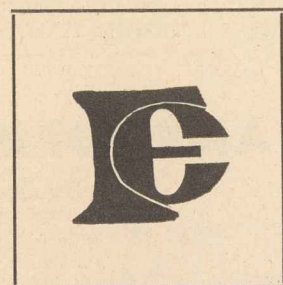
Μήσης Χαρίσης και το Δ. Συμ-βούλιο της "Αδελφότητος Ψίνης Ίωαννίνων το χρηματικόν πο-σό των 1.000 Δρχ. δια την ενί-σχυσιν της "Αδελφότητός μας. Έ-πίσης δια τον αυτόν σκοπόν προ-σέφερον ό κ. Νικόλαος Παππάς από το Ζάβροχον τό ποσό των 5 δολαρίων Καναδά.

Δόγη έλλείψεως χώρου, ζητοῦ-με συγγνώμην που δεν είναι δυ-νατόν να γραφοῦν όλα τα όνό-ματα των προσφερόντων τας ύ-πηρεσίας των καθ' οιονδήποτε τρό-πον. Βεβαιόυμε όμως τους πάν-τες ότι θα συνεχίζωμε με άμειώ-τον ένδιαφέρον τον άγώνα δια την κάθε χρόνο μεγαλυτέρα έπι-τυχία όλων των εκδηλώσεων της "Αδελφότητός μας.

Σας εύχαριστούμε δια μίαν ά-κόμη φορά και σάς γνωρίζωμεν δι-τι το Πάσχα θα πραγματοποιηθή 5ημέρομος Έκδρομή εις το χω-ρίον Μαυρόπουλο δια τον κατ' έτος έορτασμόν της "Αναστάσεως.

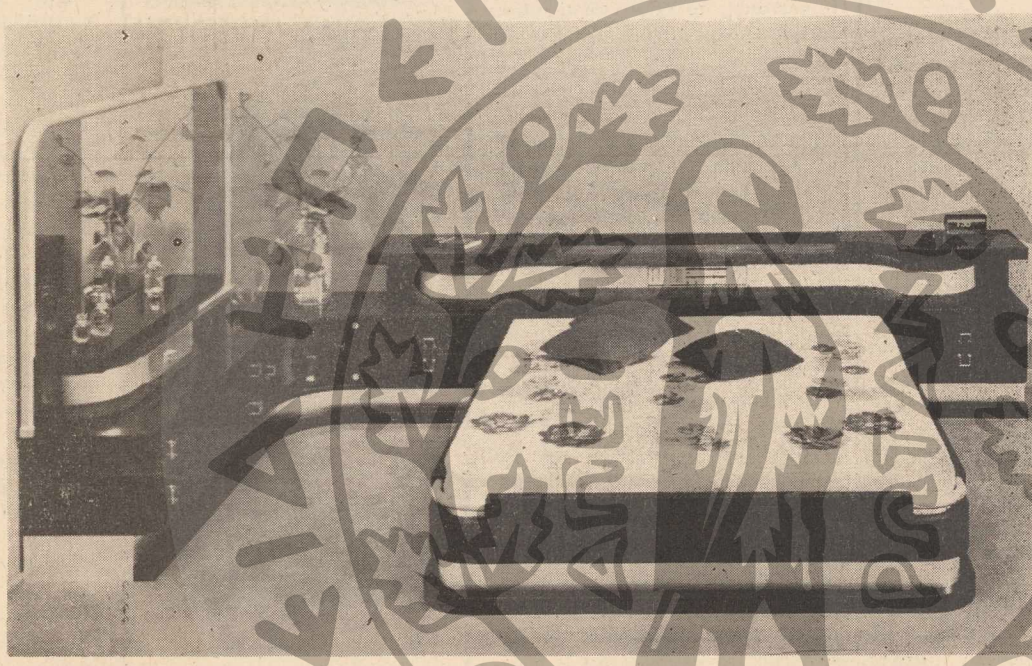
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ

Φιλαδελφείας 102 - ΑΧΑΡΝΑΙ - (έναντι στρατοπέδου Α.Β.Υ.Π.)

Τηλέφωνα: 246.0332 & 246.8936

ΣΥΝΘΕΤΑ - ΡΟΤΟΝΤΕΣ - ΚΡΕΒΒΑΤΟΚΑΜΑΡΕΣ - ΣΑΛΟΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΜΑΣ

ΝΙΟΓΑΜΠΡΑ & ΝΙΟΣΤΕΦΑΝΩΜΕΝΑ

**ΕΥΔΟΣΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΗ (από την Μέβεγεζα)
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΣΗΜΙΤΑΚΟΣ (από την Σπάρτη)**

Κουνώντας το μαντήλι απ' την προβλήτα του Πειραιά, έδω και είκοσι περίπου χρόνια, ξεπροβδίσαμε τον Νίκο και την Γλύνω. Νέο

ζευγάρι, μ' ένα μαρμό στην άγκαλιά, έφευγε για την Αμερική για μια καινούργια ζωή. Ανακατωμένα τα αισθήματά μας. Λύπη γιατί τι αποχωρίζομαστε δύο καλούς φίλους και γείτονες, χαρά γιατί θα ξέφευγαν από την αγωνία του καθημερινού δύσκολου μεροκάματου (στο Μπαρουτάκι) εκείνο τον καιρό.

(Τώρα η Γλύνω στο Νιού-Γιόρκ, όλη μέρα τσιταλικάει κι' η δουλειά στον τόπο!)

Μω Γλύνω, Έμαθες να ντράϊβ το κάρ... ο;)

Και πέρασαν τα χρόνια, όπως λέν στα παραμύθια, κι' ήρθαν στα μαλλιά (τα δικά μας) τα χιόνια. Μας ήρθε όμως και η φωτογραφία. Και τα χάσαμε. Αυτή είναι η «ταίγρια» μας; Η γλυκειά ή κοπελιά είναι η Ευδοσία μας, το μαρμό που

έφυγε χωρίς να προλάβουμε να το παίξουμε στα γονατά μας; Μάλιστα, αυτή είναι. Νυφούλα, πλάι στον λεβεντόκορμο νηό, τόν έκλεκε της καρδιάς της, τον Κώστα Σημιτάκο με καταγωγή απ' το Παράρι Σπάρτης, εγγόνι του Παρωρίτη Ιερέα, γνωστού στους Σπαρτιάτες για την καλωσύνη και τα έργα του, παπα-Γιώργη.

Είδαμε την φωτογραφία και δακρύσαμε. Κι' απ' την καρδιά θαβό, δγίκε η εχρή μας: Νά ζήσετε παιδιά σαν τα ψηλά βουνά. Ευτυχισμένο το ριζικό σας και με καλούς απογόνους. Και μην ξεχνάτε αυτό που είστε να κρατήσετε στην ψυχή σας τις ρίζες των γονιών σας και την καταγωγή σας. Έμεις εδώ κρατάμε για σας μια απέραντη αγάπη.

νιόγαμπα και νιόστεφανωμένα — ο Παύλος του Παπα—Μόσχου κι' η Κατερίνα του Σπύρου—Τσιάμη— αλλά και χωρίς να μας το λέγαε, τὸ... GUST MARIED, ήταν γραμμένο στα ευτυχισμένα πρόσωπα των παιδιών. Έκείνη τη στιγμή μπήκε κι' ο Σπύρος, άνοιγοντας την πόρτα με το πόδι (γιατί τα χέρια τα είχε γεμάτα) αγκάλιασε συγκινημένους και φίλησε ταυτόχρονα το νιό ζευγάρι (χαρούμενο σύμπλεγμα καμαρώνουμε!). Μεγάλη στιγμή για π α τ ε ρ α και πρό παντός της νύφης τον πατέρα. Οι γυναίκες έκαναν τα ρακοπότηρα πέντε και η εχρή ήταν μία! «Μ' ένα γιό!»

ΠΕΝΘΗ

ΒΑΣΙΛΙΚΟ

Ο «ΠΑΠΑ-ΣΩΤΗΡΗΣ»

Τὸν κάλεσε και τὸν παπᾶ—Σωτήρη, ὁ Θεὸς κοντά Του. Ἀκολούθησε τὴν ὁδὸν τὴν μακαριαν, ἀφού τόσο και τόσο χρόνια τῆς ζωῆς του ὑπηρετήσε τὸν Κύριο, ἐκεῖ ὅπου τὸν ἔταξε. Στὸ Βασιλικό.

Κι' εἶναι οἱ Βασιλικιώτες πολλῶν γενεῶν πού δέχτηκαν τὴν εὐλογία τοῦ παπᾶ—Σωτήρη, σὲ χαρὲς καὶ λύπες. Ἡ ἀπουσία του ἀπὸ τὸ Βασιλικό θὰ εἶναι αἰσθητή γιὰ πολλὰ χρόνια. Ἀς εἶναι ὁ τόπος χλοερὸς καὶ τόπος ἀναπαύσεως, αὐτὸς ὁ τόπος πού δέχτηκε τὸν παπᾶ—Σωτήρη.

ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΜΩ-Υ ΣΙΑΔΗΣ

Πρόσφατα μάθαμε τὸν θάνατο τοῦ οικογενειακοῦ μας φίλου καὶ γύραμε λυπητερά σὲ τοῦτο τὸ καρτὶ διὰ λόγια νὰ τοῦ γράψουμε, σὰ τελευταῖο ἀποσπᾶ: Φίλε ἀγαπητὲ τῶν πεθαμένων γονιῶν μας καὶ σεβαστὲ δικά μας, ἂς εἶναι ἑλαφρὸ τὸ κῆμα πού πῆρε τὸ κορμὶ σου καὶ ἡ ψυχὴ σου ἂς βρῇ ἀνάπαυσιν κοντὰ σὲ Θεό. Ὁ «χαῖρος» τοῦ «ἀφ' ἡνέκεν» ὁ δόσους σὲ γνώρισμα κι' ἡ καλωσύνη σου μεγαλώνει τὸν πόντο τὸ δικό μας. Ὁ χρόνος ἂς ρίξει λίγες σταγόνες λήθης σὲ τὴν Κυρὰ Φρόσω μας καὶ σὲ ἀγαπημένους σου κοπέλες κι' ἂς εἶσαι οἴγουρος πρὸς ἅπ' τὴν καρδιά μας καὶ τὴ θύμησιν ποτὲ δὲ θὰ λείψει.

Ἀπ' τὴν καρδιά καὶ τὴ δική μας λύπη κοντὰ σὲ τὴν ἰσὴν τῆς οικογενείας σου.

«Δ»

ΜΑΡΙΑ Γ. ΔΟΒΙΤΣΑ

Πέθανε καὶ ἐτάφη τὸ Βασιλικό ἡ ΜΑΡΙΑ Γ. ΔΟΒΙΤΣΑ (90 χρονῶν), ἡ πασίγνωστη μαγειρίσσο καὶ Ρούκος, πού μαγεῖρευσε σὲς χαρὲς τὸ νοστιμότατο γιαννὶ ἀλλὰ καὶ σὲς λύπες (τάχα ποῖος μαγεῖρεψε γι' αὐτὴν); ἔφρασαν τὸ δειπνο τῆς παρηγοριάς. Ὅλο τὸ χωρὶ τὴν συνάδευσε σὸν «Αἰ-Νικόλα». Ὁ Θεὸς ἂς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴ τῆς.

«Σ»

ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΛΗ ΜΑΡΙΤΣΗ

Στὲς 2 τοῦ Φεβρῶρη ἡ μοῖρα τὴν ΚΛΕΣΙΑ νὰ ἀφίκε τὰ κόκκαλά της σὲ τὴν Ἀθήνα σὲ τὸ Νεκροταφεῖο. Ἡ ἀρρώστεια της δὲν δάσταζε οὔτε 15 μέρες κι' αὐτὸ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ μὴν ταφεῖ κι' ἡ Κλέσια κάτω ἀπ' τὴν Κρέκα (δὲ πῶς θὰ τὴν ἔβλεπε) μαζί με τοὺς ἀλλοὺς Καζίτες. Τί νὰ γένῃ! Ἀς εἶναι ἄσφαρτὸ τὸ χῶρα τῆς Ἀττικῆς γῆς πού τὴν δέχτηκε.

ΚΩΝ)ΝΟΣ ΣΙΟΥΖΟΣ

Στὲς 19 Φεβρουαρίου πέρασε σὲ τὸ Καματερό Ἀττικῆς ὁ ΝΤΙΝΑ - ΣΙΟΥΖΟΣ, ὅστερα ἀπὸ μακροχρόνια ἀρρώστεια. Τὰ συλλυπητήριά μας στοὺς συγγενεῖς του — παιδιὰ κι' ἐγγόνια.

Α. Κ.

ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΤΟΥΚΑΣ
(113 χρονῶν)

Γεννήθηκε σὲ Μαυροπούλου; κάπου στὰ χίλια ὀκτακόσια ἔζηνη... τόσο π.ε. (πὺθ θὰ πῇ: Ποῖος ἔξερε;) γιατί εἶχε χάσει τὸ μ ε τ ρ ο ὁ μπάριμα — Γιώτης καὶ... τί τῶλε; Δὲν νοιάζονταν νὰ ξέρῃ ἂν πέρασε τὰ 100, τὰ 110 ἢ τὰ 120! Ὅταν ὅμως θὰ τὸν ἐφερναν σὲ τὸ σκοπὴ θέσι ν' ἀπαντήσῃ σὲ ἐρωτήματα: «πόσο χρονῶν εἶσαι μπαρίμα;» θ' ἀπαντοῖσε κάπως ἔτσι: «Ὅταν πέρασε ὁ λήσταρχος Νταβέλης ἀπὸ τὸ Πωγωνί, ἦρουν δέκα-ὀκτὼ χρονῶν παλληκάρια κι' ὁ σκωρεμένος ὁ πατέρας μου μ' εἶχε κᾶνα χρόνον παντρεμένο καὶ τὸ κενυτὸ σεντούκι —γιωμάτο φουφλάτα χουμαγιά καὶ πολὰ — μ' ἔμαρτιρε καὶ μ' ἔμαρτιρε καὶ μ' ἔμαρτιρε καὶ μ' ἔμαρτιρε — ἐν ἔτει 1880—. Συμπέρασμα: ὁ λήσταρχος Νταβέλης, πέρασε ἀπὸ τὸ Πωγωνί τὸ 1881. Αἰώνια σου ἡ μνήμη ζαριανὴ μπαρίμα—Γιώτη, πὺθ δὲν πολυμύμε νὰ ποῖμε τὸ συνηθισμένο: νὰ πάρουμε τὰ χρόνια σου!

ΠΑΛΑΙΟΠΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ ΒΑΔΙΑΗ

Στὰ ἐνενήντηα τῆς χρόνια, ἡ γιαντὶ Κωνσταντῖα, ἄφησε τὴν εὐχὴ τῆς σὲ παιδιὰ κι' ἐγγόνια καὶ πῆρε τὸ δρόμο γιὰ τὸ αἰώνιο φῶς. Σεβαστὴ Δέσποινα, ἀγνή πατριώτισσα μὲ ὅλα τὰ χαρίσματα τῆς Πωγωνίσιος ἀρχοντονοικοκυρᾶς, ἔκανε, μὲ τὸ χαρὸ τῆς, πολλῶν τὰ μάτια νὰ δακρῶσουν. Κι' αὐτὰ τὰ δάκρυα τῶν συγγενῶν καὶ φίλων ἂς γίνουν δροσοσταλίδες σὲν τελευταῖο δρόμο τῆς γερνόντσας.

Στοὺς δικούς της στέλνομε τὰ συλλυπητήριά μας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΓΚΛΗΣ

Κλαῖνε οἱ Παλαιοπυργίτες τὸ χαρὸ πού συμπατριώτῃ τους καὶ μαζί τους ὅσοι γνώρισαν ἀπὸ κοντὰ τὸν ἀγαπῶ φίλο Θανάσιον Δαγκλῆ. Τίμος καὶ ὀλοκληρωμένος μὲ πίστη σὲ Θεό, τὸν ὑπηρετήσε καὶ σὲν ἱεροψάλτης, ἀγωνιστῆς καὶ ἐνθερμος πατριώτης, καλὸς καὶ συνετὸς οικογενειάρχης, μὲ ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ κοινὰ, ὑπῆρξε Κοινοτὸς συμβουλός καὶ ἄφησε ἕνα μεγάλο κενό. Ἀς μείνῃ αἰώνια ἡ μνήμη του.

Τὴν ὀρφανερμένη οικογένειά του συλλυποῦμεθα.

ΒΗΣΣΑΝΗ

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΕΣ

Στὴν Θεσσαλονίκῃ ἔζησε καὶ ἐκεῖ ἄφησε τὴν τελευταία του πνοὴ ὁ Μιχάλης Γιαννῆς. Ὁ λᾶτρης τῆς Βήσσας δὲν θὰ χαρῇ ἔξανά τὴς ὀμορφίεσ της. Ἐφύγε ἀφήνοντας τὴς καλλίτερες ἐμπειρίες, Σεβαστὸς ἀνάμεσα σ' ἀγαπημένα παιδιὰ κι' ἐγγόνια καὶ ἀπὸ φίλους καὶ συμπατριώτες δίκως μετρίμῳ, συνοδεύτηκε μὲ λύπη σὲν τόπο πού δέχτηκε τὸ κορμὶ του.

Ἀς φτάσῃ ἡ ψυχὴ του σὲ τόπους τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ εὐχὴ του ἂς οκεπᾶσῃ τοὺς δικούς του στοὺς ὁποίους καὶ στέλνομε τὰ συλλυπητήριά μας.

ΟΛΓΑ ΚΟΝΤΗ

Ἐφύγε ἀπὸ κοντὰ μας ἡ Ὀλγα. Ἐτοῖ χάσαμε μιὰ καλὴ συμπατριώτσα πού ὀλοκληρῆ ἡ ζωὴ της χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν γεμάτη ἀνθρωπιά καὶ τῆς τῆς καλωσύνης καὶ τῆς φιλόδοξης θέσης. Γιὰ τοὺς γνωρίζοντες τὸν Ὀλγα, ὁ χαῖρος τῆς ἀφ' ἡνέκεν σὲν τὴν καρδίαν τους. Θὰ μὴν ὅμως σὲ μνήμῃ μας σ' ὅλα τὰ χρόνια πού θαρθεῖνε.

Θερμὰ συλλυπητήρια στοὺς δικούς της.

ΚΟΣΜΑΣ ΚΩΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Παῖδι τῆς Βήσσας, ὁ μπαρίμα Κορῆς, χόρευε, σὲ ἀλήθεια μὲ μεράκι, τὸν τελευταῖο του χορὸ, τὸν περασμένο Νοέμβριον σὲ συνοδεία τῶν Βησσαίων. Τοῦτο τὸ μῆμα ἔφυγε γιὰ πάντα ἀπ' τὴν ζωὴ. Δὲν θὰ χαρῇ ἔξανά τὸν κλαρινό, οὔτε καὶ τὰ χορεύματα. Ὁ δρόμος πού πῆρε εἶναι δίκως γυριστό. Ἀς εἶναι ἑλαφρὸ τὸ κῆμα πού τὸν σκέπασε, ἐδῶ σὲν Ἀττικῇ, πού τόσο χρόνια ἔζησε.

ΚΕΡΑΣΟΒΟ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΑΖΗΣ

Ἄλλος ἕνας καλὸς Κερασόβος ἔφυγε ἀπὸ κοντὰ μας στὰ 67 τοὺς χρόνια χτυπημένος ἀπὸ τὴν ἐπάρτητα ἀρρώστειας. Θερμὰ συλλυποῦμεθα τοὺς δικούς του.

ΒΗΣΣΑΝΗ

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΓΚΑΤΖΗ

ἢ ΓΚΑΤΖΙΑΔΗ

Ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Βησσαϊνῆς κοινωνίας, ἐτοῦτῃ τῇ χρονίᾳ, θὰ λείψῃ ἀκόμα ἕνα. Ἡ σεβαστὴ Δέσποινα πού εὐτύχησε, πρὶν κλείσῃ γιὰ πάντα τὰ μάτια, νὰ δῇ τ' ἀγαπημένα της παιδιὰ, ἐγγόνια καὶ δισέγγονα, νὰ μεγαλύνουν καὶ νὰ προκόβουν στενὰ δεμένα, μὲ χριστιανικὲς ἀρετὰς καὶ μὲ τὴν εὐχὴ τῆς σεβαστῆς μητέρας καὶ γιαντῆς. Αἰώνια ἡ μνήμη της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Συγγενεῖς, φίλους καὶ συμπατριώτες πού συμμετεῖχαν σὲ τὸ πένθος μας γιὰ τὸν χαρὸ τῆς ἀγαπημένης μας μητέρας ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΓΚΑΤΖΗ - ΓΚΑΤΖΙΑΔΗ καὶ πὺθ σὲ 400ῆμερο Μνημόσυνο (30.1.77), ἀνέπεσαν μαζί μας ἐπιμνημόσυνο δέησι ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς της, ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΘΕΡΜΑ.

Οἱ οἰκογένειες τῶν παιδιῶν της

Χαρίλαος Γκατζιάδης

Ἀθηνᾶς Ἀρμπύρου

Ἐλένης Ἀνδρέα Πατούρα καὶ Σταυρούλας Πανταζῆ Στεφουλόου

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΓΚΑΤΖΗ

Ἡ οἰκογένεια τοῦ κ. Πανταζῆ Στεφούπουλου εἰς μνήμην ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΓΚΑΤΖΗ κατέθεσε σὲν Ἀδελφότητῃ Βησσαίων 1000 δρχ. πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου της.

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ & ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Οἱ κ.κ. Νικηφόρος καὶ Ἰωάννης Παπαγεωργίου ἀντὶ Μνημόσυνου τῶν γονέων των ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ καὶ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ διέθεσαν σὲν Ἀδελφότητῃ Βησσαίων δύο χιλιάδες δραχμὲς (2000) ὑπὲρ τῶν σκοπῶν της.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΒΗΣΣΑΝΙΩΤΩΝ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Δ.Σ. εὐχαριστεῖ, ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφότητος Βησσαίων, τὴν Οἶκον Πανταζῆ Στεφούπουλου καὶ τοὺς ἀδελφούς Νικηφόρο καὶ Γιάννη Παπαγεωργίου γιὰ τὴν εὐγενικὴν χειρονομία τους πού φανερώνουν ἀκόμη μιὰ φορὰ ἐπικρατῆ τὴν ἀγάπην τους πρὸς τὴν Ἀδελφότητα.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΧΡΥΣΟΔΟΥΛΙΤΩΝ

Ο «ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ»,

ΚΑΙ Η «ΑΓΙΑ ΕΛΕΝΗ»,

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Ι Σ

Ἡ Ἀδελφότης μας, πιστὴ σὲς καθιερωθεῖσες παραδόσεις, ὀργανώνει καὶ ἐφέτος, Συνεστίασιν τῶν μελῶν καὶ φίλων εἰς τὰς 12 Μαρτίου 1977 ἡμέρα Σάββατον καὶ ὡρα 8ην π.μ. μέχρι πρωίας, εἰς τὸ κοινὸν Κέντρον τῶν συμπατριῶν μας Ἀφῶν Μπακάλη, πλατεῖα Κοινοβουλίου.

Ἐκλογὴ φαγητῶν κατὰ προτίμησιν μὲ λαϊκὰς τιμὰς. Ὅρχηστρα καθαρῶς Πωγωνίσιος μὲ τὸ συγκροτήμα Βασιλείου Δήμου καὶ Βαγγέλου Γόγου καὶ τῆς παρέας των.

Παρακαλοῦμεν νὰ τιμῆσθε μὲ τὴν παρουσίαν σας τὴν ἐκδήλωσιν μας καὶ ὑποσχεθεῖτε νὰ μείνετε εὐχαριστικοί.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΡΧ. 50.

Σμῖ: Ὅς οὐς παρουσιάσωμεν ἐκκλησίαν...

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΣΤΡΑΤΙΝΙΣΤΑ

Στὴν Χριστιανὴ Κ. Ζῆκα, ἐγγόνιστῃ τοῦ φίλου τῆς ἐφημερίδος μας Στρατινῆς ἑ.α. κ. Πέτρου Ζῆκα, ἀπὸ τὴν Στρατινίστα, πού μπήκε σὲν Νομικὴ Σχολῇ (Τμήμα Δημοσίων Σχέσεων) τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εὐχόμαστε: πάντα ἐπιτυχίαις σὲ τὴν ζωὴ της.

ΕΥΧΕΣ

Ὁλόκαρδες εὐχὲς γιὰ μιὰ πολυχρῶν καὶ ἐπιτυχημένην ζωὴν σὲν Νίκο Τσιμῆ καὶ σὲν Ἀναστασία Δημητρίου, ἀπὸ τὴν Κόπρο μας πού παντρεύτηκαν σὲς 16 Ἰανουαρίου σὲν ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Χαϊδαρίου. Ὁ παππὸς καὶ ἡ γιαντὶ ΦΩΤΙΟΥ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΟΖΟΒΙΤΣΑΣ

ΑΠ' ΤΗ Ν. ΥΟΡΚΗ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

ΤΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΖΗΣΗ

Μὲ πόνο ψυχῆς, ὁ Κάτω-Ραβενιώτης χημικός Χρῖστος Κοζοβίτσας, πού ἀπὸ χρόνια τώρα, ζεῖ εὐδόκιμα, σὲν Ἀμερική, ἔμαθε τὸν ἀναπάντεχο χαμὸ τοῦ καλοῦ του φίλου καὶ συγχαριανοῦ Νικηφόρου Ζήση, πού τὸν ἀγαποῦσε καὶ τὸν ἐκτιμοῦσε βαθύτατα.

Τὸ ὄδυμρό του συναίσθημα ἐκφράζει σ' ἕνα συγκινητικότατο γράμμα, ποῦστελε ἀπ' τὴ Ν. Ὑόρκη, σὲν ἐδῶ Πρόεδρο τῆς Ἀδελφότητος τῶν Κάτω-Ραβενιωτῶν κ. Βασ. Πλόσκα.

Στὸ γράμμα του αὐτό, ἀφού ἐκδηλώνει τὴν ἐπιθυμία του νὰ ἐγγραφῇ μέλος τῆς Ἀδελφότητος, ἀπ' τὴ μακρινὴ Ἀμερική κι' ἀφού διατυπώνει τὴν ἰδέαν νὰ ἰδρυθῇ σὲν χωρὶ διδασκαλίας σὲ μὴνῃ καὶ στ' ὄνομα τοῦ ἀειμνήστου Νικηφόρου Ζήση, γνωρίζει ὅτι προσφέρει γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ — ἢ ἄλλο πού ἡ Ἀδελφότητα θὰ κρίνῃ προτιμότερο — τὸ ποσὸ τῶν τριῶν χιλιάδων (3000) δραχμῶν, σὲ μνήμην καὶ σὲ τιμὴν Ἐκείνου.

Στὸν ἐπίσημο

Καστανανίτικο

χορὸ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴ σελ. 1)

φιχε νὰ τοὺς ἀναγνωρίσουμε. Ὁ πρόεδρος ἀντὶ γιὰ λουλούδια, ἦταν φορτωμένος μὲ μιὰ ἀγκαλιά φρεσκοκομμένο γράβω Καστανανίτικο καὶ κομμάριες ὄμορφης Καστανιανῆς σὲν ξενητεμένα παιδιὰ της. Ἡ πίστις γέμισε φιλιὰ καὶ ἀγκαλιὰ σὲ μιὰ. Πετυχημένη ἰδέαν πού ἔγινε κίνητρο γιὰ μιὰ ἀναπόληση τοῦ χωριοῦ. Αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ τῆς Καστανιανῆς πού ὅλοι οἱ Καστανανίτες λατρεύουν καὶ προσφέρουν. ὁ περισσότερο καὶ καλύτερο μποροῦν. Ἐξ ἄλλου οἱ ἀνέρες ἐπιτελεῖς τοὺς σὲν χωριὸ καὶ τὸ γεγονὸς εἶναι οἱ πολὺ παρθερίζουν ἐκεῖ καὶ μὲ ν ο ν ἐ κ ε ἰ εἶναι ἀποδείξεις πού ἀπορρίπτουν κάθε ἀντίθετη σκέψη.

Πλοῖοιο πρόγραμμά μας παρουσίασε τὸ Δ.Σ. πλασιωμένο ἀπὸ τοὺς νέους τῆς Καστανιανῆς αὐτὰ τὰ ἐνθουσιώδη νεῖτα, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔχομε ξαναγράψῃ, ντυμένα τὰ περισσότερα μὲ τὰ σεκυκλῶν καὶ τὴς σιγαλοκοπιῆς τῶν γιαντῶν τὰ κορίτσια καὶ μὲ τὰ ποκὰ μίση καὶ τὰ διμητῆνα γιλέκα τῶν παπποῦδων, τ' ἀγρία χορεύουν στρωτὰ καὶ Πωγωνίσιος καὶ χειροκροτοῦνταν μ' ἐνθουσιασμὸ ἀπ' ὅλους μας.

Πλοῖοιο καὶ τὸ λαχεῖο τους, πού θέλει κόπους καὶ προσπάθειες γιὰ νὰ πετύχῃ (ἀρκεῖ νὰ σὲς πῶμε ὅτι ἕνα μεσημέρι, πρὶν ἀπ' τὸ χορὸ, εἶδαμε σὲν Ὀμόνοια Ζαλωμένους τοῦ ψ ο φ ο υ, μὲ δέματα - ὁδρα, τὸν Δρίνη, τὸν Ντίνα, τὸν Στούκα καὶ τὸν Πρίνι καὶ χωρὶς νὰ τοὺς μιλήσωμε καθίσαμε καὶ τοὺς καμαρώνναμε. Ἐφύγε! σ' ὅλους μας.

Ἀπὸ πλευρᾶς ἐπὶσημῶς προσκεκλημένων, εἶδαμε σὲν Καστανανίτικῳ γλέντι τὸν Πρόεδρο τοῦ Ε.Ο.Π. συμπατριῶτη (Συνεδριῶν) κ. Γεώργ. Τσάκωνα, τὸν καλὸ φίλο τῆς Καστανιανῆς καὶ τοῦ Πωγωνίου κ. Π. Ἀλεξανδρόπουλο (Ἀντιπρόσωπο τοῦ Μπαγκεῖου Ἰδρύματος) οικογενειακῶς, τοὺς Δῆμους Συμβούλους τοῦ Δήμου Πειραιῶς κ.κ. Γ. Ἀράμπη, Ἀρ. Σουρῆ καὶ Στ. Γρηγοριάδην, τοὺς Πρόεδρο καὶ Ἀντιπρόεδρο τοῦ Ἡπ. Συνδέσμου Πειραιῶς κ.κ. Κορῆ Ἀναγνωστόπουλο καὶ Πέτρο Παπαδόπουλο, τὸν Πρόεδρο τῆς Ἀδελφότητος Ἀγ. Μαρίας κ. Χρῆσ. Δέλο μὲ παρὰ ἀπὸ Ἀγιο - Μαρτινίτικα νεῖτα, τὸν Πρόεδρο τοῦ Σουλ. Νέων Πωγωνίων κ.κ. Μάτσια καὶ πολλοὺς ἄλλους πού ἂς μᾶς σκωρῶμεν γιὰ τὸν ὅλον στενότητος χωρὶς δὲν ἀναφέρουμε τὰ ὀνόματά τους.

ΒΑΣΙΛΙΚΟ

ΑΦΙΞΕΙΣ: Ἀπὸ Ἀθήνα ὁ κ. Χρ. Τέφος μὲ τὴν γυναῖκα του, ὁ κ. Φώτης Γιαννέτας μὲ τὴν γυναῖκα του, ὁ κ. Ἀντών. Κελεπούρας μὲ τὴν γυναῖκα του, ὁ κ. Κων. Μωραῖτης μὲ τὴν μνηστῆ καὶ τὸν μῆμα πού πῆρε τὸν Θανάσουλα μας τὸν κ. Ἀθ. Σπύρου μὲ τὴν γυναῖκα του πού διὰν ἔρχεται μὲς φέρνει τὴν Λιακάδα!

